DZIENNIK USTAW
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 5 listopada 2026 r.

Poz. 1458

OBWIESZCZENIE
MARSZAŁKA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 3 listopada 2026 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o zakładach leczniczych dla zwierząt

1. Na podstawie art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1461 oraz z 2026 r. poz. 912) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o zakładach leczniczych dla zwierząt (Dz. U. z 2019 r. poz. 24), z uwzględnieniem stanu prawnego na dzień 28 października 2026 r. oraz zmiany wprowadzonej ustawą z dnia 21 listopada 2025 r. o zdrowiu zwierząt (Dz. U. poz. 1795).

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia tekst jednolity ustawy nie obejmuje art. 147 ustawy z dnia 21 listopada 2025 r. o zdrowiu zwierząt (Dz. U. poz. 1795), który stanowi:

„Art. 147. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 126 pkt 11, który wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.”.

Marszałek Sejmu: *W. Czarzasty*

Załącznik do obwieszczenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 3 listopada 2026 r. (Dz. U. poz. 1458)

USTAWA

z dnia 18 grudnia 2003 r.

o zakładach leczniczych dla zwierząt

Rozdział 1
Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Zakład leczniczy dla zwierząt jest placówką ochrony zdrowia i dobrostanu zwierząt utworzoną w celu świadczenia usług z zakresu medycyny weterynaryjnej, zwanych dalej „usługami weterynaryjnymi", z zastrzeżeniem art. 4 ust. 3, wyposażoną w środki majątkowe, a w szczególności w pomieszczenia, aparaturę i sprzęt dostosowane do zakresu świadczonych usług.

2. Zakład leczniczy dla zwierząt może być utworzony i utrzymywany również w celu realizacji zadań dydaktycznych i badawczych w powiązaniu ze świadczeniem usług weterynaryjnych.

3. (uchylony)

Art. 2. 1. Usługa weterynaryjna jest czynnością mającą na celu zachowanie, ratowanie lub poprawę zdrowia zwierząt i ich produkcyjności, polegającą w szczególności na:

1) badaniu stanu zdrowia zwierząt;
2) rozpoznawaniu, zapobieganiu i zwalczaniu chorób zwierząt;
3) leczeniu zwierząt;
4) udzielaniu porad i konsultacji;
5) pielęgnacji zwierząt;
6) wydawaniu opinii i orzeczeń;
7) wykonywaniu czynności związanych z określeniem zdolności rozrodczych zwierząt i ich zaburzeń oraz biotechniką rozrodu;
8) wykonywaniu detalicznego obrotu produktami leczniczymi weterynaryjnymi, paszami leczniczymi oraz wyrobami medycznymi przeznaczonymi dla zwierząt, na zasadach określonych w odrębnych przepisach;
9) wykonywaniu badań laboratoryjnych i innych badań diagnostycznych, zwanym dalej „usługami laboratoryjnymi".

2. Usługi weterynaryjne mogą być świadczone przez lekarza weterynarii posiadającego prawo wykonywania zawodu, z zastrzeżeniem art. 3, w ramach działalności zakładu leczniczego dla zwierząt.

Art. 3. 1. W zakładzie leczniczym dla zwierząt osoba, która posiada tytuł technika weterynarii, może wykonywać, z zastrzeżeniem ust. 2, następujące czynności z zakresu świadczonych w nim usług weterynaryjnych:

1) pobieranie prób do badań laboratoryjnych;
2) czynności pomocnicze przy wykonywaniu sekcji zwłok zwierzęcych;
3) udzielanie pierwszej pomocy w przypadkach:
   a) niedyspozycji żołądkowo-jelitowych o przebiegu ostrym z zagrożeniem życia zwierzęcia,
   b) zadławienia,
   c) zranienia lub złamania,
   d) porodu niewymagającego cięcia płodu lub zabiegu chirurgicznego;
4) wykonywanie badań klinicznych w zakresie niezbędnym do udzielenia pierwszej pomocy;
5) podawanie leków przepisanych przez lekarza weterynarii lub dostępnych bez recepty;
6) asystowanie przy zabiegach chirurgicznych;
7) opieka nad zwierzętami leczonymi w warunkach ambulatoryjnych i stacjonarnych;
8) wykonywanie zabiegów sanitarnohigieniczych i fizykoterapeutycznych.

2. Czynności, o których mowa w ust. 1 pkt 2, 6 i 7, są wykonywane pod nadzorem lekarza weterynarii.

Art. 4. 1. Zakładem leczniczym dla zwierząt jest:

1) gabinet weterynaryjny;

2) przychodnia weterynaryjna;

3) lecznica weterynaryjna;

4) klinika weterynaryjna;

5) weterynaryjne laboratorium diagnostyczne.

2. Weterynaryjne laboratorium diagnostyczne jest przeznaczone do świadczenia usług laboratoryjnych, w szczególności badań diagnostycznych, na rzecz innych zakładów leczniczych dla zwierząt lub innych podmiotów.

3. Weterynaryjne laboratorium diagnostyczne nie może świadczyć usług weterynaryjnych określonych w art. 2 ust. 1 pkt 1–8.

Rozdział 2

Tworzenie i organizacja zakładów leczniczych dla zwierząt

Art. 5. 1. Zakład leczniczy dla zwierząt może być utworzony i prowadzony przez osoby fizyczne, osoby prawne albo jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej.

2. Kierownikiem zakładu leczniczego dla zwierząt, zwanym dalej „kierownikiem zakładu", może być wyłącznie lekarz weterynarii posiadający prawo wykonywania zawodu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z zastrzeżeniem art. 13.

3. Zakład leczniczy dla zwierząt utworzony i prowadzony przez osobę fizyczną, osobę prawną albo jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej zajmującą się produkcją zwierząt może świadczyć usługi weterynaryjne wyłącznie dla zwierząt hodowanych przez tę osobę lub jednostkę, jednak nie może wystawiać certyfikatów o stanie zdrowia tych zwierząt dla celów związanych z obrotem zwierzętami.

Art. 6. 1. Zakład leczniczy dla zwierząt posiada stałą siedzibę spełniającą warunki, o których mowa w art. 7–11, wyposażoną odpowiednio do zakresu świadczonych usług weterynaryjnych albo w przypadku weterynaryjnego laboratorium diagnostycznego – usług laboratoryjnych.

2. Podmiot prowadzący zakład leczniczy dla zwierząt jest obowiązany do dbałości o ochronę środowiska oraz do ewidencjonowania i magazynowania odpadów na zasadach określonych w odrębnych przepisach.

3. Zakłady lecznicze dla zwierząt podlegają oznaczeniu. Szczegółowe zasady oznaczania zakładów leczniczych dla zwierząt określa, w drodze uchwały, Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna, uwzględniając ich podział, o którym mowa w art. 4 ust. 1.

Art. 7. 1. Gabinet weterynaryjny jest wyposażony w szczególności w:

1) pokój przyjęć z poczekalnią;

2) aparaturę i sprzęt dostosowane do zakresu świadczonych usług weterynaryjnych;

3) sprzęt i urządzenia do przechowywania produktów leczniczych i wyrobów medycznych;

4) zaplecze sanitarne i socjalne.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej oraz ogólnokrajowych organizacji zrzeszających osoby wykonujące zawody z zakresu medycyny weterynaryjnej, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowo wymagania, o których mowa w ust. 1, mając na względzie prawidłowe wykonywanie przez gabinet weterynaryjny usług weterynaryjnych oraz bezpieczeństwo epizootyczne i epidemiologiczne.

Art. 8. 1. Przychodnia weterynaryjna jest wyposażona w szczególności w:

1) pokój przyjęć z poczekalnią;

2) salę zabiegową;

3) aparaturę i sprzęt dostosowane do zakresu świadczonych usług weterynaryjnych;

4) sprzęt i urządzenia do przechowywania produktów leczniczych i wyrobów medycznych;

5) zaplecze sanitarne i socjalne.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej oraz ogólnokrajowych organizacji zrzeszających osoby wykonujące zawody z zakresu medycyny weterynaryjnej, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowo wymagania, o których mowa w ust. 1, mając na względzie prawidłowe wykonywanie przez przychodnię weterynaryjną usług weterynaryjnych oraz bezpieczeństwo epizootyczne i epidemiologiczne.

Art. 9. 1. Lecznica weterynaryjna jest wyposażona w szczególności w:

1) pomieszczenie do stacjonarnego leczenia, obserwacji i izolacji zwierząt dostosowane do gatunków leczonych zwierząt;
2) pokój przyjęć z poczekalnią;
3) aparaturę i sprzęt dostosowane do zakresu świadczonych usług weterynaryjnych;
4) salę zabiegowo-operacyjną;
5) sprzęt i urządzenia do przechowywania produktów leczniczych i wyrobów medycznych;
6) magazyn środków i sprzętu dezynfekcyjnego;
7) zaplecze sanitarne i socjalne.

2. Lecznica weterynaryjna zapewnia całodobową obserwację i leczenie zwierząt.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej oraz ogólnokrajowych organizacji zrzeszających osoby wykonujące zawody z zakresu medycyny weterynaryjnej, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowo wymagania, o których mowa w ust. 1, mając na względzie prawidłowe wykonywanie przez lecznicę weterynaryjną usług weterynaryjnych oraz bezpieczeństwo epizootyczne i epidemiologiczne.

Art. 10. 1. Klinika weterynaryjna jest wyposażona w szczególności w:

1) pomieszczenie do stacjonarnego leczenia, obserwacji i izolacji zwierząt dostosowane do gatunków leczonych zwierząt;
2) poczekalnie;
3) gabinety zabiegowe;
4) salę operacyjną;
5) magazyn produktów leczniczych i wyrobów medycznych;
6) magazyn środków i sprzętu dezynfekcyjnego;
7) aparaturę i sprzęt dostosowane do zakresu świadczonych usług specjalistycznych;
8) aparaturę i sprzęt diagnostyczny;
9) zaplecze sanitarne, socjalne i gospodarcze.

2. Klinika weterynaryjna zapewnia całodobową obserwację i leczenie zwierząt.

3. W klinice weterynaryjnej usługi weterynaryjne świadczy co najmniej trzech lekarzy weterynarii, w tym jeden lekarz z tytułem specjalisty w zakresie usług weterynaryjnych świadczonych przez klinikę.

4. Klinika weterynaryjna współpracuje w zakresie świadczonych usług weterynaryjnych z innymi zakładami leczniczymi dla zwierząt, a w szczególności przyjmuje pacjentów skierowanych przez te zakłady do leczenia.

5. Minister właściwy do spraw rolnictwa, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej oraz ogólnokrajowych organizacji zrzeszających osoby wykonujące zawody z zakresu medycyny weterynaryjnej, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowo wymagania, o których mowa w ust. 1, mając na względzie prawidłowe wykonywanie przez klinikę weterynaryjną usług weterynaryjnych oraz bezpieczeństwo epizootyczne i epidemiologiczne.

Art. 11. 1. Weterynaryjne laboratorium diagnostyczne jest wyposażone w szczególności w:

1) pokój przyjęć prób do badań diagnostycznych;
2) salę laboratoryjną;
3) aparaturę i sprzęt dostosowane do zakresu wykonywanych badań;
4) sprzęt i urządzenia do przechowywania używanych środków i materiałów;
5) zaplecze sanitarne i socjalne.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej oraz ogólnokrajowych organizacji zrzeszających osoby wykonujące zawody z zakresu medycyny weterynaryjnej, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowo wymagania, o których mowa w ust. 1, mając na względzie prawidłowe wykonywanie przez weterynaryjne laboratorium diagnostyczne usług laboratoryjnych.

Art. 12. 1. Zakłady lecznicze dla zwierząt mogą, z zastrzeżeniem ust. 2, prowadzić:

1) szkolenie praktyczne uczniów szkół ponadpodstawowych;

2) szkolenie praktyczne studentów kierunku weterynaria w zakresie wynikającym z programu studiów;

3) szkolenie podyplomowe lekarzy weterynarii;

4) szkolenie specjalizacyjne lekarzy weterynarii.

2. Klinika weterynaryjna jest obowiązana do prowadzenia szkoleń, o których mowa w ust. 1.

3. Szkolenia, o których mowa w ust. 1 i 2, są odpłatne. Wysokość odpłatności określa, w drodze uchwały, Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna, uwzględniając rodzaj szkolenia, o którym mowa w ust. 1.

Art. 13. 1. Gabinetem weterynaryjnym kieruje lekarz weterynarii posiadający prawo wykonywania zawodu lekarza weterynarii.

2. Przychodnią weterynaryjną kieruje lekarz weterynarii posiadający prawo wykonywania zawodu lekarza weterynarii oraz co najmniej roczny okres pracy w zawodzie lekarza weterynarii.

3. Lecznicą weterynaryjną kieruje lekarz weterynarii posiadający prawo wykonywania zawodu lekarza weterynarii oraz co najmniej 2-letni okres pracy w zawodzie lekarza weterynarii.

4. Kliniką weterynaryjną lub weterynaryjnym laboratorium diagnostycznym kieruje lekarz weterynarii posiadający prawo wykonywania zawodu lekarza weterynarii oraz co najmniej 5-letni okres pracy w zawodzie lekarza weterynarii.

5. Lekarz weterynarii może kierować tylko jednym zakładem leczniczym dla zwierząt.

Art. 14. Lekarz weterynarii nie może równocześnie wykonywać zawodu w zakładzie leczniczym dla zwierząt i w hurtowni farmaceutycznej prowadzącej obrót produktami leczniczymi, paszami leczniczymi i wyrobami medycznymi stosowanymi wyłącznie u zwierząt.

Art. 15. 1. Organizację i funkcjonowanie zakładu leczniczego dla zwierząt określa regulamin nadany przez podmiot, który utworzył zakład.

2. W regulaminie zakładu leczniczego dla zwierząt określa się w szczególności:

1) podmiot prowadzący zakład leczniczy dla zwierząt;

2) nazwę zakładu leczniczego dla zwierząt odpowiadającą zakresowi świadczonych usług weterynaryjnych;

3) cel i zadania zakładu leczniczego dla zwierząt;

4) siedzibę i obszar działania;

5) rodzaj i zakres świadczonych usług weterynaryjnych;

6) organizację wewnętrzną zakładu leczniczego dla zwierząt;

7) zasady i tryb prowadzenia szkoleń, o których mowa w art. 12.

3. O zmianach w regulaminie zakładu leczniczego dla zwierząt podmiot prowadzący zakład leczniczy dla zwierząt jest obowiązany każdorazowo w terminie 30 dni od dnia ich wprowadzenia powiadomić okręgową radę lekarsko-weterynaryjną.

Rozdział 3

Ewidencja zakładów leczniczych dla zwierząt

Art. 16. 1. Prowadzenie zakładu leczniczego dla zwierząt jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2025 r. poz. 1480, 1795 i 1826 oraz z 2026 r. poz. 507).

2. Zakład leczniczy dla zwierząt świadczy usługi weterynaryjne po uzyskaniu wpisu do ewidencji zakładów leczniczych dla zwierząt, zwanej dalej „ewidencją”. Ewidencja jest rejestrem działalności regulowanej w rozumieniu przepisów ustawy, o której mowa w ust. 1.

3. Ewidencję prowadzi właściwa ze względu na siedzibę zakładu leczniczego dla zwierząt okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna.

4. Ewidencja jest jawna i zawiera:

1) imię i nazwisko albo nazwę podmiotu prowadzącego zakład leczniczy dla zwierząt oraz jego adres miejsca zamieszkania albo siedziby;

2) nazwę zakładu leczniczego dla zwierząt oraz jego adres i numer telefonu;

3) imię i nazwisko kierownika zakładu;

4) informację o liczbie pracowników, w tym lekarzy weterynarii i personelu pomocniczego.

5. Za wpis do ewidencji oraz zmianę tego wpisu okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna pobiera opłatę, która stanowi jej przychód. Opłata za zmianę wpisu wynosi 50 % opłaty za wpis.

6. Minister właściwy do spraw rolnictwa, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej, określi, w drodze rozporządzenia:

1) szczegółowy sposób prowadzenia ewidencji oraz otrzymywania z niej wypisu, mając na względzie dostępność ewidencji;

2) wysokość opłaty za wpis do ewidencji zakładów leczniczych dla zwierząt, o której mowa w ust. 5, uwzględniając rodzaj zakładu dla zwierząt podlegającego wpisowi.

Art. 17. 1. Podmiot ubiegający się o wpis do ewidencji spełnia wymogi określone w art. 5–11, a także posiada wpis do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej albo Krajowego Rejestru Sądowego.

2. Podstawą podjęcia przez okręgową radę lekarsko-weterynaryjną uchwały w sprawie wpisu zakładu leczniczego dla zwierząt do ewidencji jest wniosek podmiotu prowadzącego zakład.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, zawiera:

1) imię i nazwisko albo nazwę podmiotu prowadzącego zakład leczniczy dla zwierząt oraz jego adres miejsca zamieszkania albo siedziby;

2) nazwę zakładu leczniczego dla zwierząt oraz jego adres i numer telefonu;

3) regulamin zakładu leczniczego dla zwierząt;

4) informację o rodzaju i zakresie świadczonych usług weterynaryjnych;

5) imię i nazwisko kierownika zakładu leczniczego dla zwierząt;

6) informację o liczbie pracowników, w tym lekarzy weterynarii i personelu pomocniczego;

7) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile przedsiębiorca taki numer posiada, oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP).

4. Wraz z wnioskiem, o którym mowa w ust. 2, podmiot prowadzący zakład leczniczy dla zwierząt składa oświadczenie następującej treści:

„Oświadczam, że:

1) dane zawarte we wniosku o wpis do ewidencji zakładów leczniczych dla zwierząt są kompletne i zgodne z prawdą;

2) znane mi są i spełniam warunki wykonywania działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia zakładu leczniczego dla zwierząt określone w ustawie z dnia 18 grudnia 2003 r. o zakładach leczniczych dla zwierząt (Dz. U. z 2026 r. poz. 1458).”.

5. Oświadczenie powinno również zawierać:

1) imię i nazwisko albo nazwę podmiotu prowadzącego zakład leczniczy dla zwierząt oraz jego adres miejsca zamieszkania albo siedziby;

2) oznaczenie miejsca i datę złożenia oświadczenia;

3) podpis osoby uprawnionej do reprezentowania podmiotu prowadzącego zakład leczniczy dla zwierząt, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz pełnionej funkcji.

6. Organ prowadzący ewidencję, w terminie 50 dni od dnia złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 2, oraz oświadczenia, o którym mowa w ust. 4, po sprawdzeniu tych dokumentów dokonuje wpisu do ewidencji oraz z urzędu wydaje wnioskodawcy zaświadczenie o wpisie.

7. Jeżeli organ prowadzący ewidencję nie dokona wpisu w terminie, o którym mowa w ust. 6, a od dnia wpływu wniosku o wpis do tego organu upłynęło 60 dni, wnioskodawca może rozpocząć działalność po uprzednim zawiadomieniu o tym na piśmie organu, który nie dokonał wpisu. Nie dotyczy to przypadku, w którym organ wezwał wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku o wpis niepóźniej niż przed upływem 7 dni od dnia jego otrzymania. W takim przypadku termin, o którym mowa w zdaniu pierwszym, biegnie odpowiednio od dnia wpływu uzupełnienia wniosku o wpis.

8. Do zmiany wpisu do ewidencji stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące wpisu do ewidencji.

9. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi wzór wniosku, o którym mowa w ust. 2, zawierającego oświadczenie, o którym mowa w ust. 4, wzór wniosku o zmianę wpisu do ewidencji oraz wzór wniosku o wykreślenie z ewidencji, w formie dokumentów elektronicznych w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2026 r. poz. 1241).

Art. 18. 1. Podmiot prowadzący zakład leczniczy dla zwierząt jest obowiązany zgłosić okręgowej radzie lekarsko-weterynaryjnej zmiany stanu faktycznego i prawnego odnoszące się do tego zakładu, powstałe po dokonaniu wpisu do ewidencji i dotyczące danych podlegających ujawnieniu w ewidencji, w terminie 30 dni od dnia dokonania zmiany.

2. Podmiot prowadzący zakład leczniczy dla zwierząt jest obowiązany do zgłoszenia okręgowej radzie lekarsko-weterynaryjnej zamiaru zaprzestania świadczenia usług weterynaryjnych.

Art. 19. 1. W przypadku stwierdzenia, że zakład leczniczy dla zwierząt przestał spełniać wymogi określone odpowiednio w art. 5–11 lub narusza inne przepisy ustawy albo zostało stwierdzone naruszenie przepisów ustawy z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych (Dz. U. z 2026 r. poz. 125), okręgowa izba lekarsko-weterynaryjna wyznacza termin do usunięcia uchybień, a po jego bezskutecznym upływie może podjąć uchwałę o skreśleniu zakładu z ewidencji.

1a.[1)] W przypadku stwierdzenia uchybień w prowadzeniu działalności polegającej na świadczeniu usług weterynaryjnych w ramach zakładu leczniczego dla zwierząt, które stwarzają zagrożenie epidemiologiczne, powiatowy lekarz weterynarii, w drodze decyzji, wstrzymuje prowadzenie tej działalności i nakazuje usunięcie tych uchybień w terminie wskazanym w tej decyzji, zawiadamiając o tym właściwą okręgową izbę lekarsko-weterynaryjną.

1b.[1)] Jeżeli uchybienia, o których mowa w ust. 1a, nie zostaną usunięte w terminie wskazanym w decyzji, o której mowa w tym przepisie, okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna na wniosek powiatowego lekarza weterynarii skreśla zakład leczniczy dla zwierząt z ewidencji.

2. Okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna skreśla z ewidencji zakład leczniczy dla zwierząt bez wyznaczenia terminu do usunięcia uchybień w przypadku stwierdzenia, że usługi weterynaryjne świadczone są w tym zakładzie przez osoby nieuprawnione do świadczenia tego typu usług.

3. Zakład leczniczy dla zwierząt podlega skreśleniu z ewidencji także wtedy, gdy okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna dokonała wpisu z naruszeniem prawa.

4. Jeżeli uchybienie, o którym mowa w ust. 1, zostało stwierdzone powtórnie, okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna może skreślić zakład leczniczy dla zwierząt z ewidencji bez uprzedniego wyznaczenia terminu usunięcia uchybień.

5. Jeżeli zakład leczniczy dla zwierząt w terminie trzech miesięcy od dnia dokonania wpisu do ewidencji nie podjął działalności w zakresie świadczenia usług weterynaryjnych, okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna wyznacza termin do podjęcia tej działalności, a po jego bezskutecznym upływie skreśla zakład z ewidencji.

6. Okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna skreśla zakład leczniczy z ewidencji na wniosek podmiotu prowadzącego ten zakład.

7. (uchylony)

Art. 20. 1. Okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna skreśla z ewidencji zakład leczniczy dla zwierząt utworzony i prowadzony przez osobę fizyczną będącą lekarzem weterynarii w przypadku:

1) pozbawienia lekarza weterynarii prawa wykonywania zawodu;

2) zawieszenia lekarza weterynarii w prawie wykonywania zawodu;

3) zrzeczenia się przez lekarza weterynarii prawa wykonywania zawodu;

4) skreślenia lekarza weterynarii z rejestru członków okręgowej izby lekarsko-weterynaryjnej z przyczyn innych niż wymienione w pkt 1 i 3.

2. (uchylony)

[1)] Dodany przez art. 112 ustawy z dnia 21 listopada 2025 r. o zdrowiu zwierząt (Dz. U. poz. 1795), która weszła w życie z dniem 18 marca 2026 r.

Art. 21. 1. Wpis, odmowa wpisu, zmiana wpisu, skreślenie z ewidencji następuje w drodze uchwały właściwej okręgowej rady lekarsko-weterynaryjnej.

2. Okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna przekazuje właściwemu ze względu na miejsce siedziby zakładu leczniczego dla zwierząt powiatowemu lekarzowi weterynarii zawiadomienie o dokonaniu wpisu zakładu leczniczego dla zwierząt lub o jego skreśleniu z ewidencji.

Art. 22. Do postępowania w sprawie wpisu, odmowy wpisu, zmiany wpisu i skreślenia z ewidencji stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.

Art. 23. 1. Nadzór nad działalnością zakładów leczniczych dla zwierząt sprawuje właściwa ze względu na miejsce ich siedziby okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna.

2. Okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna jest uprawniona w ramach nadzoru, o którym mowa w ust. 1, do:

1) przeprowadzania kontroli zakładów leczniczych dla zwierząt poprzez:

   a) wizytację pomieszczeń, w których świadczone są usługi weterynaryjne,

   b) obserwowanie czynności związanych ze świadczeniem usług weterynaryjnych;

2) żądania wglądu do dokumentacji świadczonych usług weterynaryjnych, prowadzonej przez zakład leczniczy dla zwierząt.

3. Kontrola, o której mowa w ust. 2, odbywa się w obecności kierownika zakładu lub osoby przez niego upoważnionej.

4. Z przeprowadzonych czynności kontrolnych sporządza się protokół.

5. Kierownik zakładu albo osoba przez niego upoważniona mogą zgłosić uwagi do protokołu, o którym mowa w ust. 4.

6. Protokół podpisują wszystkie osoby przeprowadzające kontrolę oraz kierownik zakładu albo osoba przez niego upoważniona. W przypadku odmowy złożenia podpisu przez kierownika zakładu albo osobę przez niego upoważnioną należy zamieścić o tym wzmiankę w protokole.

Rozdział 4

Zasady świadczenia usług weterynaryjnych

Art. 24. 1. Rozkład godzin pracy zakładów leczniczych dla zwierząt uwzględnia potrzeby ludności.

2. Właściwa terytorialnie okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna w razie potrzeby ustala rozkład godzin pracy zakładów leczniczych dla zwierząt na danym terenie, uwzględniając dostępność usług weterynaryjnych w porze nocnej, w święta i w dni wolne od pracy.

Art. 25. 1. Właściciel lub opiekun zwierzęcia, zwany dalej „posiadaczem zwierzęcia", któremu zakład leczniczy dla zwierząt świadczy usługę weterynaryjną, jest uprawniony do uzyskania informacji o stanie zdrowia zwierzęcia, metodach leczenia, dających się przewidzieć skutkach ich zastosowania lub zaniechania oraz o przewidywanych kosztach usługi weterynaryjnej.

2. Na podstawie zgłoszenia posiadacza zwierzęcia zakład leczniczy dla zwierząt może świadczyć usługi weterynaryjne poza swoją siedzibą.

3. Lekarz weterynarii przed przystąpieniem do świadczenia usługi weterynaryjnej może żądać od posiadacza zwierzęcia wyrażenia pisemnej zgody na świadczenie tej usługi weterynaryjnej.

4. Wynagrodzenie za usługi weterynaryjne świadczone przez zakład leczniczy dla zwierząt ma charakter umowny.

Art. 26. W przypadku braku możliwości świadczenia usługi weterynaryjnej zakład leczniczy dla zwierząt jest obowiązany do udzielenia posiadaczowi zwierzęcia informacji o możliwości uzyskania takiej usługi weterynaryjnej w innych zakładach leczniczych dla zwierząt.

Art. 27. Posiadacz zwierzęcia jest obowiązany do pokrycia wszelkich kosztów związanych z profilaktyką i leczeniem zwierzęcia oraz unieszkodliwieniem zwłok zwierzęcia w przypadku jego śmierci, chyba że odrębne przepisy stanowią inaczej.

Art. 28. 1. Zakład leczniczy dla zwierząt prowadzi dokumentację świadczonych usług weterynaryjnych określoną odrębnymi przepisami oraz zapewnia jej ochronę i poufność.

2. Dokumentację, o której mowa w ust. 1, udostępnia się:

1) okręgowej radzie lekarsko-weterynaryjnej w zakresie niezbędnym do sprawowania nadzoru;

2) organom Inspekcji Weterynaryjnej w zakresie zwalczania chorób zakaźnych zwierząt i obrotu produktami leczniczymi, paszami leczniczymi i wyrobami medycznymi stosowanymi wyłącznie u zwierząt;

3) sądom i prokuratorom oraz sądom lekarsko-weterynaryjnym i rzecznikom odpowiedzialności zawodowej w związku z prowadzonym postępowaniem;

4) posiadaczowi zwierzęcia w zakresie dotyczącym świadczonej usługi weterynaryjnej;

5) innemu zakładowi leczniczemu dla zwierząt, jeżeli dokumentacja ta jest niezbędna do zapewnienia ciągłości świadczenia usług weterynaryjnych.

3. Wszelkie informacje uzyskane przez zakład leczniczy dla zwierząt w związku ze świadczoną usługą weterynaryjną, dotyczące posiadacza zwierzęcia i jego zwierzęcia, stanowią tajemnicę zawodową.

4. Dokumentacja, o której mowa w ust. 1, powinna być przechowywana przez zakład leczniczy dla zwierząt przez okres 3 lat.

5. Dane zawarte w dokumentacji związanej ze świadczeniem usługi weterynaryjnej mogą być wykorzystane w pracy naukowej oraz publikowane w czasopismach fachowych pod warunkiem ochrony danych osobowych posiadacza zwierzęcia.

Art. 29. 1. Zakład leczniczy dla zwierząt może podawać do wiadomości publicznej informacje o zakresie i rodzajach świadczonych usług weterynaryjnych, godzinach otwarcia zakładu leczniczego dla zwierząt oraz adresie zakładu leczniczego dla zwierząt. Forma i treść tych informacji nie mogą nosić cech reklamy.

2. Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna określa, w drodze uchwały, szczegółowe zasady podawania do publicznej wiadomości informacji, o których mowa w ust. 1, biorąc pod uwagę zakres świadczonych przez zakłady lecznicze dla zwierząt usług weterynaryjnych.

Rozdział 5

Przepis karny, zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i przepis końcowy

Art. 30. 1. Kto świadczy usługę weterynaryjną, nie mając do tego odpowiednich uprawnień, podlega karze ograniczenia wolności lub grzywnie.

2. Orzekanie w sprawie o czyn określony w ust. 1 następuje w trybie przepisów Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.

Art. 31. (pominięty)

Art. 32. (pominięty)

Art. 33. 1. Osoby fizyczne, osoby prawne albo jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej, które przed dniem wejścia w życie ustawy prowadziły na podstawie dotychczasowych przepisów zakład leczniczy dla zwierząt, zachowują uprawnienia do jego prowadzenia.

2. Podmioty, o których mowa w ust. 1, są obowiązane dostosować prowadzony przez siebie zakład leczniczy dla zwierząt do przepisów niniejszej ustawy do dnia 1 stycznia 2006 r.

Art. 34. Traci moc ustawa z dnia 1 lipca 1949 r. o zakładach leczniczych dla zwierząt (Dz. U. poz. 297, z 1988 r. poz. 324, z 1990 r. poz. 198, z 1998 r. poz. 668 oraz z 2003 r. poz. 450).

Art. 35. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia[2)].

[2)] Ustawa została ogłoszona w dniu 27 stycznia 2004 r.